

ЮВІЛЕЇ

Ю. А. Кукура

Українська академія друкарства

СЛОВО ДО ЮВІЛЕЮ

(до 65-річчя від дня народження В. В. Шибанова)

*У кожної людини три характери: той,
який йому приписують, той, який він сам
собі приписує, і, нарешті, той, який є насправді.*

В. Гюго

Ми живемо відчуттями і сприймаємо навколишній світ як частину свого «космосу». Люди, які входять до нього, стають частинкою нашого життя та частинкою нас. Особливо це відчутно, коли наше спілкування з Людиною відбувається протягом багатьох років і ця Людина стає важливою Планетою твого Космосу. І ось у цієї Людини Ювілей, і хочеться поділитися своїми думками та відчуттями про цю Людину. Думки ці зіткані, як і характер кожної особистості, з окремих рис та життєвих епізодів.

Пам'ятаю себе студентом-другокурсником технологічного факультету УПІ ім. Федорова. І хоча нам повезло з викладачами, Володимир Вікторович Шибанов серед інших вирізнявся передовсім своєю незвичною методою читання лекцій, яку можна було охарактеризувати трьома словами: суть, лаконічність, доступність. У результаті добрий конспект з органічної хімії перетворювався на стислий підручник або розгорнуту шпаргалку. Ще більше вразив екзамен. Швидко написав тези до кожного питання і пішов складати першим. Володимир Вікторович уважно глянув на списаний аркуш, обернув його і написав початок формули та рівняння реакції — я їх відразу дописав. Не кажучи ні слова, викладач узяв залікову, поставив «відмінно» і віддав мені. За годину вся група склала іспит, кожен отримав оцінку відповідно до своїх знань, усі були вражені.

Уже пізніше, ставши аспірантом, зрозумів, яким повинен бути рівень знань і досвід, аби так легко та невимушено оперувати матеріалом. Тепер мені вже відомо, що цей досвід здобувався крок за кроком: студент факультету технології органічних речовин Львівської політехніки, молодший науковий співробітник, аспірант, старший інженер, старший науковий співробітник — це як науковець. І, разом з тим, як викладач — від асистента й до професора. Блiskучий захист кандидатської та докторської дисертацій, сотні наукових праць, авторських свідоцтв, патентів. Науковий і педагогічний шлях гідний поваги. Недаремно між аспірантами 90-х побутувала байка про «шибанівський дипломат». У той час Володимир Вікторович ходив (як, до речі, і сьогодні) пішки на

Підголоско з великим «дипломатом». Так-от аспіранти жартували, що в тому «дипломаті» стоїть закріплена тригорла колба зі зворотним холодильником та мішалкою, і в цій системі «крутиться» органічний синтез, щоби часу не гаяти. У цьому жарті було все — і повага до майже фанатичної відданості науці, і до високого професіоналізму. Професор Шибанов підтверджує це щодня. Займаючись фундаментальними хімічними дослідженнями, видаючи монографії, друкуючи статті в провідних хімічних і поліграфічних виданнях в Україні і за кордоном.

Такого ж ставлення до роботи науковець вимагає і від своїх колег. Будучи інколи жорстким і безкомпромісним, але завжди коректним і справедливим, він зумів організувати роботу нової кафедри, відкрити та атестувати нову спеціальність, створити новий колектив. І його авторитет у цьому колективі — незаперечний: бо коли потрібно, сам робить зразково-показову наукову доповідь перед кафедрою чи вдягає халат і разом з усіма займається ремонтом.

Важливим є й те, що Володимир Вікторович не тільки вимагає, у критичній ситуації він завжди готовий прийти на допомогу. Відчув це на собі, коли стикнувся з низкою проблем у процесі захисту дисертації. Тоді пізнав багатьох справжніх Людей, серед них — Шибанов...

Ось такі емоції й відчуття. Їх передати важко, а описати талановиту та багатогранну Людину, по-моєму, взагалі неможливо. Як неможливо передати її інтонації, специфічний гумор, любов до тварин і класичної музики. Можу лише радіти й гордитися, що на життєвому шляху доля звела мене з такою Людиною.